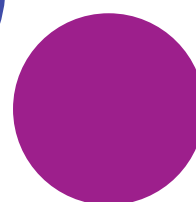
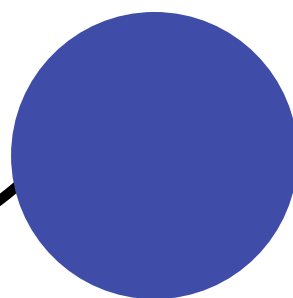

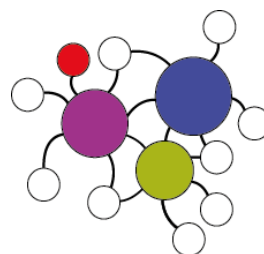
Korte Verhalen Club

1974

Januari 2025

www.welzijnbergen.nl

**Stichting
Welzijn
Bergen**

Spelregels

Om de 4 weken (met uitzondering van een zomerstop) krijg je een onderwerp waarover je een kort verhaal of een mooie herinnering schrijft, dit mag ook in dichtvorm of met een mooie tekening. Illustraties bij de teksten zijn altijd welkom.

We denken aan minimaal een A5 (350 woorden), maximaal een A4 (700 woorden). Aanleveren kan digitaal, per post of je kunt het afgeven bij een van de wijksteunpunten. Zie de adressen op de achterpagina.

Je mag zelf weten of je een verhaal anoniem of met naam inlevert.

Hoe meer deelnemers, des te meer verhalen. Met elkaar maken we een bundel vol leesplezier met mooie, lieve en warme verhalen. We zullen de bundels ook in de verzorgingshuizen en bibliotheken in onze gemeente verspreiden.

De bundels worden digitaal toegestuurd.
Hier zijn geen kosten aan verbonden.

De bundels kunnen ook tegen een kleine vergoeding (€3,00) opgehaald worden bij de Wijksteunpunten.

Voorwoord

Deze 1974-uitgave is het resultaat van een verzoek vanuit Welzijn Bergen NH om van de deelnemers KVC bijdragen te vragen met '1974' als onderwerp. Binnen dat onderwerp is het dan weer 'vrij' om de keuze te maken wát je erover wilt schrijven.

Het resultaat treft u hierna aan.

50 jaar Welzijn Bergen NH en (nog steeds) een energiek geheel!

Ronald Jelsma

Inhoud

Ellen Swanenburg de Vije	6
Walter van Gelderen	8
Sandra Schaaper	11
Gerda Andriesma	14
Mieke Wijminga	19

1974

1974...

Terwijl ABBA het songfestival won, Oranje verloor van Duitsland en Nixon moest aftreden vanwege het Watergateschandaal, ben ik acht jaar oud en zit op de padvinderij, bij de Duintrappers, met het Scoutinggebouw op de Noordlaan; en op ballet bij mevrouw Derksen, gebouwtje bij de dikke boom linksaf, einde Dorpsstraat; én rijd ik pony bij de familie Wijler, eerst op de Westerweg en later aan de Kanaaldijk, richting Koedijk.

Op de Van Brederodeschool krijg ik les van meester Rietveld, ik woon aan de Margrietlaan, mijn telefoonnummer is 3333.

Mijn vader koopt zijn kleding bij 'De Pee' en moeder bij 'Gerard Worm' op het Plein.

Mijn ouders houden nog van elkaar. Het leven is overzichtelijk, op woensdag- en zaterdagmiddag is er tv voor kinderen. Mijn beste vriendin P komt dan vaak langs, want zij hebben geen tv. Q en Q was net nieuw en héél spannend, de begintune van Barbapapa kan ik nog zingen en de stem van Eucalypta kon ik heel goed nadoen.

We kunnen op de Koninginneweg rolschaatsen op zondag 6 januari, het is wel voor de laatste keer, want in plaats van de autoloze zondagen gaan we over naar benzine op de bon. Wel 20 liter benzine krijg je per week, dat kostte dan een gulden per liter. Dat lijkt nu weinig, maar ik heb me laten vertellen dat dat toen een godsvermogen was.

Meneer Erno Rubik, uit Hongarije, ontwerpt de 'Rubik's Cube', die nog steeds heel populair is. Wel leuk om te vermelden is dat die draaikubus nog steeds wordt gebruikt om wiskundige vraagstukken op te lossen, maar ook op de Kunst- en Designacademie een hit is. Het kostte Rubik destijds een maand om zijn eigen puzzel voor het eerst op te lossen, een maand! Grappig hé!

Op mijn kamer had ik een rotan stoel en poef, bruin en oranje. Een macramé plantenhanger, natuurlijk zelfgemaakt en een letterbak gevuld met prullaria.

Met verjaardagen of visite serveerde je een glaasje sherry, prikkers met blokjes kaas en een zilveruitje of augurken gerold in een plakje boterhamworst of salami, witte asperges (uit een glazen potje) omwikkeld met ham, gevulde eieren of pinda's en chips. Een glaasje gevuld met sigaretten ontbrak niet op de salontafel. Dat kunnen we ons toch niet meer voorstellen?

Voor het Eurovisie songfestival knutselen we aan de keukentafel bordjes met cijfers erop, zodat we kunnen stemmen, net als de jury. Mijn moeder houdt de score bij, en ook voor ons is de winnaar ABBA! Waterloo wordt mijn eerste singletje dat ik koop en nog steeds, 50 jaar na dato, schalt met regelmaat ABBA uit de speakers.

Mijn vader schreeuwt tegen de televisie, de buurman van twee huizen verderop schreeuwt met hem mee. Cruiff is fantastisch, Neeskens maakt de enige goal, we verliezen met 1-2 van Duitsland. Niet dat ik me dat feitelijk weet te herinneren, maar tegenwoordig hoeft dat ook niet meer, we hebben tenslotte Google en Wikipedia.

Er is veel veranderd in 50 jaar tijd, soms ten goede, soms ten kwade. Maar het was heel fijn om weer voor even terug te zijn in 1974!

Ellen Swanenburg de Veye

Negentienvierenzeventig

Stichting Welzijn Bergen is geboren in 1974. In dat jaar gebeurde er veel. Borelingen, sterfgevallen, rampen en ander malheur. Ik heb mij afgevraagd waar ik in het 'extra KVC-verhaal' aandacht aan zou willen schenken. Wil ik stilstaan bij de sterfdag van Wim Sonneveld (8 maart 1974) en herinneringen ophalen aan zijn conferences? Of dat Feyenoord als eerste Nederlandse club op 29 mei de UEFA-cup won door met 2-0 van Tottenham Hotspur te winnen?

Ik heb daar niet voor gekozen.

Wel om terug te gaan naar mijn eigen staat van zijn in dat jaar.

Waar was ik toen mee bezig in mijn relatie(s), in mijn werk, in mijn ontwikkeling, in mijn hobby's?

Ik besef dat dit dan een persoonlijk verhaal gaat worden en dat het de vraag oproept of dat wel lezenswaardig is voor anderen. Het klinkt wellicht aanmatigend, maar ik denk (en hoop) van wel.

In ieders leven worden veel beslissingen genomen. Niet alleen door jezelf.

Ook veel besluiten voor jou worden door anderen genomen of door het 'andere': het toeval of het lot. Hoe verschillend ieders leven ook is, in ieder ander verhaal zijn er zeer waarschijnlijk punten van herkenning te vinden.

Zowel de verschillen en de overeenkomsten in de verhalen kunnen aanleiding geven tot een eigen reflectie over hoe 1974 er voor de lezer uitzag.

In oktober 1974 werd ik 34. Ik werkte destijds bij de Centrale Directie van PTT bij de afdeling Opleiding, vorming en training in Voorlinden Wassenaar (nu Museum).

Ik had gemengde gevoelens over mijn baan. Onderdeel van mijn taken was: de directie adviseren over ontwikkelingen op OVT-gebied die voor de PTT belangrijk zouden kunnen zijn. In het kader van de toen heersende 'parafencultuur' betekende het dat veel functionarissen er ook iets over wilden zeggen. Op het laatst herkende ik mijn oorspronkelijke advies niet meer. Teleurstellend en frustrerend. Een andere taak was: contact onderhouden met Vormingscentra en Volkshogescholen, waar veel PTT-deelnemers, jongeren en ouderen, gebruik maakten van 'educatief verlof'.

Zo kwam ik in aanraking met de Volkshogeschool In Bergen NH en ik heb daar als meekomende begeleiding ook enkele cursussen gevolgd. Ik was onder de indruk van de werksfeer, de vrijheid in gebondenheid van de cursusstaf, de democratisering van de organisatie. In het najaar van 1974 heb ik gesolliciteerd naar de functie van cursusleider bij de werkgroep 'Medezeggenschap'.

Scholing van ondernemingsraden was daarbij mijn hoofdtaak.

Een anekdote uit mijn sollicitatieprocedure.

In het café 'Het huis met de Pilaren' in Bergen was een van de gesprekken gepland. Ik was vroeg aanwezig en ging aan een tafeltje bij het raam zitten. Even later schuifelde een kelner naar mij toe en vroeg of ik elders wilde gaan zitten. Dit tafeltje was de favoriete plek waar de 'Prins der Nederlandse Dichters', A. Roland Holst, had afgesproken met andere schrijvers en kunstenaars. Na een paar minuten kwam een taxi voorrijden en zag ik een oude man met wandelstok naar binnen gaan. Op de HBS was ik een trouwe lezer van zijn gedichten. 'Zwerversliefde' uit de bundel 'Voorbije wegen' is een van mijn favorieten. Op dit moment lees ik het boek 'Gisèle' van Suzan Smit. Het is een op feiten gebaseerde liefdesgeschiedenis waar Roland Holst en Gisèle, kunstenaars de hoofdrolspelers zijn. Het verhaal speelt zich vooral in Bergen af.

Een lange aanloop voor mijn besluit om dit jaar, 1974, van werkkring te veranderen en mij van 1975 t/m 2000 te verbinden aan de Volkshogeschool Bergen. In feite had ik al drie werkkringen achter mij gelaten: militaire dienst, de vakbond en de PTT. Telkens met een periode van 5 jaar en elke keer met het afwegen van voor- en nadelen van het bekende verleden en de onbekende toekomst. Ik was getrouwd, wij hadden geen kinderen. Mijn partner werkte bij een van de Ministeries in Den Haag. Zelf woonden wij in Voorburg. Het belangrijkste motief voor verandering in werkkring was mijn wens om (nog) zinvoller bezig te zijn op het gebied van scholing, opleiding, training en persoonlijke ontwikkeling. En dat in een werkorganisatie waar plek is voor eigen ruimte en initiatief binnen de gezamenlijk afgesproken kaders.

Bepaalde zekerheden heb ik losgelaten. Voorbeelden: de min of meer automatische bevorderingen als officier in militaire dienst en als referendaris bij de PTT.

Goed betaald, maar de werkinhoud voldeed niet meer. Zoals ook het centrale doel 'kennis is macht' bij de vakbondopleidingen dat niet meer deed.

Een van de consequenties van de stap van Voorburg naar Bergen was het reizen. De cursussen duurden gemiddeld drie dagen en ik sliep dan op de Volkshogeschool. De andere werkdagen reed ik pakweg 200 km per dag, soms kon ik thuis blijven werken. In deze jaren veranderde ook de relatie die ik met mijn partner had. Al jaren was ik veel van huis. Beiden aparte hobby's die tijd vroegen. Wij hadden een comfortabel leven met veel vakantiemomenten. Maar wij leefden ook veel ons eigen leven en langzamerhand was de verwijdering van elkaar zodanig dat wij een paar jaar later zijn gescheiden.

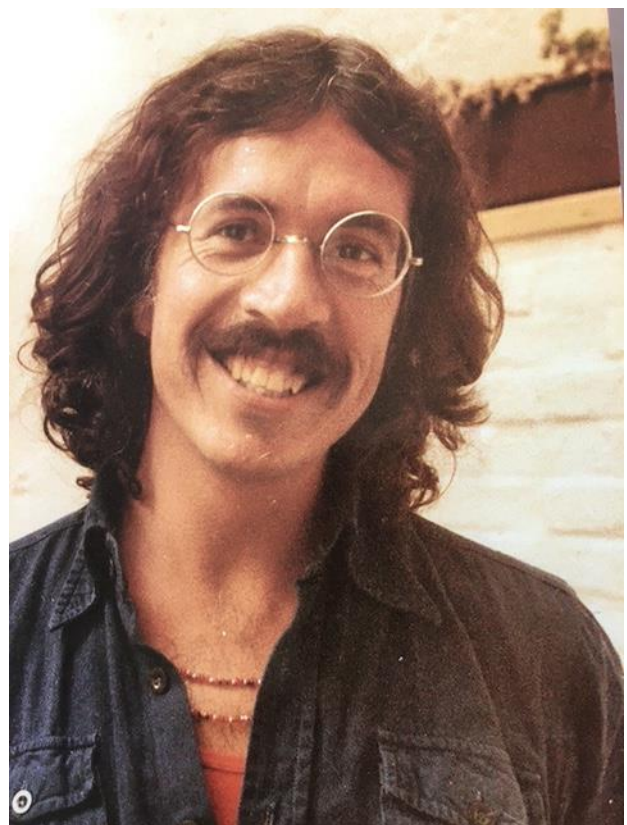
De jaren in en rond 1974 waren belangrijk voor mij, hebben mij nieuwe inzichten gegeven. De besluiten om van werkkringen te veranderen pakten goed uit. Ik dichtte mijzelf 'lef om te leven' toe. Ook het besluit om te scheiden hoort daarbij. Mijn ex-partner en ik weten elkaar gelukkig te vinden als dat nodig is. "De liefde is voorbij, maar blijft bestaan", schreef ik in ander KVC-verhaal.

Na 1974 heb ik een paar jaar op mijzelf gewoond in Alkmaar en omgeving. In 1978 heb ik mijn huidige partner op de Volkshogeschool ontmoet. Zij was toen 19, ik 38. Verschillende levens en veel gemeenschappelijke gedachten, wensen en verlangens. Sinds 1989, nu al 35 jaar, leven wij in een woongroep in Schoorldam. Wij hebben twee kinderen en een kleinkind.

Walter van Gelderen

PS. In een vorig KVC-verhaal schreef ik over mijn 1e auto die ik in militaire dienst had gekocht en die mij ruim 10 jaar heel veel vreugde heeft gebracht.

Ik kon in dit verhaal over de EX-09-38 geen foto laten zien. Ik heb er toch een gevonden. Niet heel duidelijk zichtbaar: ik draag op die foto wat meer formele kleding. Een behoorlijk contrast met de 'jaren '70' look!

1974: Een 'bewogen jaar' zoals men dat zo mooi noemt

Mijn tweelingbroer en ik waren 10, sommige dingen weet ik nog goed, sommige zijn wat 'langs mij heen gegaan'.

Op 16 Januari was de eerste uitzending van het tv-kinderprogramma *De film van Ome Willem*, met Edwin Rutten in de hoofdrol.

De wat ouderen onder ons kennen allemaal de kreten: "Lust je ook een broodje poep?" En natuurlijk de 'geitenbreiers'.

Op 23 januari bij een brand in een internaat in Heusden-Zolder vielen 23 doden. Die brand in Heusden-Zolder zorgde voor een stroomversnelling in de wetgeving rond brandveiligheid.

Op 3 Maart staken twee Palestijnse kapers op Schiphol een Vickers VC-10 van British Airways in brand en gaven zich daarna over.

Op 21 maart op het Amstelveld in Amsterdam opent minister van milieu Irene Vorriink het eerste witkarstation. Helaas geen echt succes geworden.

Op 6 april won ABBA het Eurovisiesongfestival in Brighton met het nummer *Waterloo*. Het was het begin van een prachtige carrière, mijn eerste LP was van ABBA, samen met mijn broer kocht ik die. Tweede wordt het liedje 'Si' door de Italiaanse oud-winnaar Gigliola Cinquetti, ik ken het niet, maar wel nummer drie: het Nederlandse 'I see a star' van het duo Mouth & MacNeal. "Ik zie een ster.. hij staat nog ver, maar strakjes komt hij dichterbij. Ik zie een lach een blij lach, die is alleen bestemd voor mij".

Op 13 april wint 'onze' Gerrie Knetemann de negende editie van de Amstel Gold Race en op 18 april ontsnapt Meesterkraker Aage M. met behulp van zijn (naar binnen gemokkelde) 'thermische lans' uit de Blokhuispoort in Leeuwarden.

Op 19 Mei gebruikt de Hongaarse wiskundige Erno Rubik in zijn college voor het eerst de kubus waarmee hij zijn studenten inzicht in ruimtelijke permutaties wil geven. We kennen die kubus allemaal nog wel, ik heb er helaas niet veel van opgestoken.

Op 29 mei wint Feyenoord als eerste Nederlandse voetbalclub de UEFA Cup. Wat was mijn vader trots, want hoewel hij een 'echte Bergenees' was: Feyenoord was altijd 'zijn club'.

op 30 mei was de eerste uitzending van Van Oekel's Discohoek bij de VPRO.

Sjef van Oekel, Waldolala; Boy Bensdorf de vettige frituurman; LUV, mijn vader kon de humor enorm waarderen en wij mochten soms opblijven om mee te kunnen lachen.

Op 26 Juni wordt er in een Amerikaanse supermarkt voor het eerst afgerekend met behulp van de nu overal bekende streepjescode.

Op 1 juli, na de dood van haar echtgenoot Juan Perón, wordt Isabel Perón president van Argentinië. Zij is daarmee de eerste vrouwelijke president ter wereld.

Op 3 juli Na een langlopend conflict, bekend als de *Affaire-Dennendal*, wordt de zwakzinnigeninrichting Dennendal in Den Dolder door de politie ontruimd.

Op 7 augustus loopt de Fransman Philippe Petit in New York 'ongezekerd' over een touw heen en weer tussen de Twin Towers. Wat een lef, zou nu niet meer kunnen (omdat de Twin Towers er niet meer zijn).

Op 8 augustus verscheen de Amerikaanse president Richard Nixon op tv en verklaart: "... en daarom zal ik morgenmiddag aftreden als president". Dit was de ultieme consequentie van het bekende Watergateschandaal.

De populaire zeezender Radio Veronica maakte eind augustus vanwege de nieuwe wet die ingaat op 1 september, z'n laatste programma's en beëindigt de uitzendingen om 18.00 uur, de Engelstalige uitzending van Radio Atlantis stopt om 19:00 uur en Radio Noordzee Internationaal sluit om 20.00 uur af. Zo jammer, "het had wel iets".

Op 1 september wordt een nieuwe wet van kracht die 'medewerking verlenen aan uitzenden vanaf zee' verbiedt. De Belgische zeezender Radio Mi Amigo gaat wél door met uitzenden en doet dat met in Spanje opgenomen programma's (dit wordt verteld op de zender; de programma's worden echter gewoon in België opgenomen).

31 oktober was het einde van een gijzeling in de Scheveningse gevangenis, die begon op 26 oktober. Tijdens de kerkdienst hadden vijf gewapende gedetineerden de leden van het koor 'Ut captivi Gaudeant' ('opdat gevangenen zich verblijden') en hun familieleden in gijzeling genomen. De gebruikte wapens bleken door Broeder Mattheus onder zijn habijt de gevangenis te zijn binnengesmokkeld.

Op 1 november werd in Nederland een wijziging van de Wegenverkeerswet van kracht, waardoor de politie weggebruikers kan controleren op alcoholgebruik door middel van het blaaspijpje en een bloedproef. De horeca vreest voor zijn

omzet. Mijns inziens een goede zet, er werd vroeger volgens mij, meer dan nu, gereden met een borrel op. Ik heb ooit ook een keer mogen blazen, de agent twijfelde, en gelijk had hij want ik had natuurlijk geen alcohol op, maar mijn vader wel, hij wist dat ik graag eens wilde blazen dus vroeg hij erom.

Op 6 november was eerste uitzending van het Simplisties Verbond van Kees van Kooten en Wim de Bie, met al hun geweldige typetjes. Bij ons hing de verkiezingsposter van hun 'Tegenpartij' voor het raam. Wat hebben we erom gelachen. Mooi is dat nog steeds heel veel van toepassing is onze huidige maatschappij, er zijn onlangs nog herhalingen uitgezonden. Briljant!

Op 26 november was er in Ethiopië een vondst van fossielen van een Australopithecus afarensis, een mensachtige vrouw die 'Lucy' werd genoemd, en die volgens sommige wetenschappers een voorloper was van de mensheid.

Op 20 december sluit de kolenmijn 'Julia' in Eygelshoven met de productie van steenkool.

En op 31 december werd de laatste kolenmijn van Nederland, de Oranje-Nassau 1 in Heerlen, gesloten.

Sandra Schaaper

In 1974....

...lag voor mij alles nog open. Zou ik terug willen naar 1974?

Jazeker, het was voor mij een rustige mooie tijd. Ik was 28 en woonde twee jaar met Jan in Schoorl, hij als leerkracht aan basisschool De Molenwiek en ik, na 7 jaar voor de klas in Beverwijk/Heemskerk, studerend.

In 1974 konden wij ruim leven van een salaris!

We waren verhuisd vanuit Haarlem naar een heerlijk huis met een prachtig uitzicht in Schoorl. Het huis wat wij nota bene zélf mochten kiezen (kom daar nu maar eens om) en waar ik nu nog woon.

Met achter dus dit geweldige uitzicht!

Ik deed een opleiding handenarbeid en studeerde pedagogiek aan de UVA. In die jaren waren er teveel leraren en werd er gevochten om een baan voor de klas.

Vanaf mijn 15e jaar correspondeerde ik met een jongen van achter 'Het IJzeren Gordijn': Istvan, inwoner van Hongarije. Hij schreef, brieven werden gecensureerd, dat hij naar Nederland zou komen om met mij te trouwen.

Ik had andere plannen en ik zette de briefwisseling tijdelijk op een laag pitje.

Hij werd voorzitter van een Landbouwcoöperatie met, voor toeristen, 4- en 6-span paardenritten met sensationele toeren van de berijders. Istvan trouwde met Sarolta, beiden landbouwingenieurs. Zijn eerste kind kreeg mijn naam: Gerda.

In 1974 besloten wij in mijn eerste nieuwe auto, een Mini, met achterin een fietsje voor Gerda, naar Hongarije te gaan.

Bij de Hongaarse grens werden wij onder schot gehouden en mijn auto werd door twee man onderzocht!

Mij leek er weinig te onderzoeken aan een kleine overzichtelijke auto.

Een overnachting, ernstig vermoeid en na lang zoeken, gekomen bij een ouder stel, dat uit hun slaapkamer vertrok, waarheen? Met een wc buiten en een niet verschoond bed, een tikkende kakkerlak onder het bed en met mijn kleren aan wat uitgerust. De enige communicatie was 'Kruief....Holland'.

Later in
Hongarije

logeerden wij in de buurt van warmwaterbronnen en zittend in het warme water steeg er prachtig meerstemmig gezang op en wij genoten enorm.

In het Zuiden van Nederland werden de Limburgse mijnen gesloten met voor en veel blijvende nadelen voor de bewoners.

ABBA won het Songfestival met het lied Waterloo.

Playmobil bracht de eerste drie poppetjes op de markt: een bouwvakker, een ridder, en een indiaan.

Het was een zonnige zomer en in ons nieuwe huis met veel bruin, grote planten en een beginnende wilde tuin. Achterin hadden wij een zitkuil gegraven en... na enige dagen was het een vijver geworden waar 4 eenden in zwommen, dus erna: weer dichtgegooid!

In Amerika werd President Nixon afgezet als gevolg van de Watergate affaire.

De mode was ook geheel anders, op een foto uit 1974 heb ik krullen en draag ik een lang zelfgemaakt schort...

De tijd vliegt en hoe ouder ik word, hoe sneller het lijkt te gaan.

De wereld is, letterlijk en figuurlijk, altijd in beweging. Ik maak mij nu zorgen om de narcistische extreem rechtse isolatiepolitiek en ben nieuwsgierig naar alle ontwikkelingen.

Gerda Andriesma

1974

Een jaar dat in mijn geheugen gegrift staat.

In januari van dat jaar werd ik 22.

In februari zaaide bij mijn moeder de borstkanker uit naar haar ogen. Zij werd daarvoor bestraald in Utrecht, rond haar ogen raakte haar huid akelig verbrand en ook het zicht werd steeds minder. Met een grote zonnebril probeerde zij toch flink voor ons te zijn.

Mijn jongere broer moest dat jaar eindexamen HAVO doen. In de avonduren lasen we haar om de beurt voor, omdat haar ogen te slecht werden.

Mijn vader wist niet goed hoe hij zijn emoties moest uiten en probeerde de boel op te vrolijken door te spelen op zijn mondharmonica. Ongelooflijk dat we de slappe lach konden krijgen bij het liedje 'En Adam sloeg Eva met de sukerbiete op de kont' met daarin ook: 'maar het gift allemaal niks, want wie holt van mekaar'.

Half maart werd zij opgenomen in het ziekenhuis.

Op 29 maart gingen mijn broer en ik bij haar op bezoek in het ziekenhuis, zij lag daar al 2 weken en was na opname eigenlijk direct buiten bewustzijn geraakt. Wat wisten wij van lijden, sterven, afscheid nemen? Geen dokter of verpleegster die met ons mee dacht, dus vertrokken we na een uurtje gewoon weer.

Toen we in mijn Fiat 600 naar Bergen reden zagen we onze vader en zus richting Alkmaar gaan, in die tijd nog geen mobiele telefoon en thuisgekomen hoorden we van haar overlijden. Wat ging alles anders in die tijd...

Pas bij het condoleren zagen we haar weer.

Ik stond in Bergen voor de klas en toen ik na een paar dagen weer op school kwam, had de invalster samen met de kinderen een mooi groot plakwerk gemaakt met een vaas met allemaal narcissen. Dat was zo treffend want ook in de natuur bloeiden de bollenvelden met narcissen zo volop en dat vrolijke geel vond ik zo verwonderlijk, mijn stemming was immers pikzwart.

In april solliciteerde ik naar een baan in Castricum.

In mei hoorde ik dat de baan voor mij was.

Mijn ouders hadden bij hun 30-jarig huwelijk van de 6 kinderen tickets gekregen om naar Australië te gaan. Hun oudste zoon, schoondochter en enige kleinkind waren daar in 1968 naar toe geëmigreerd.

Na het overlijden van mijn moeder wilde mijn vader er niet heen, hij had er geen zin in. Tót mijn zus en ik voorstelden om mee te gaan! Samen kochten we in juni nog een ticket en boekten we een reis, precies in de zomervakantie van school. We waren allebei leerkracht en 6 weken was een mooie tijd.

In juli '74 vlogen we naar Sydney en wat was het fijn om elkaar weer te zien en te spreken.

In augustus kwamen we terug en begon ik aan mijn nieuwe baan.

50 jaar geleden dat dit alles plaatsvond, maar ik weet alles nog van dat zeer bewogen jaar.

Mieke Wijminga

Vragen?

Neem dan gerust contact op met één van de wijksteunpunten van Stichting Welzijn Bergen.

Op werkdagen tussen 09.00 en 12.00 uur bereikbaar op:

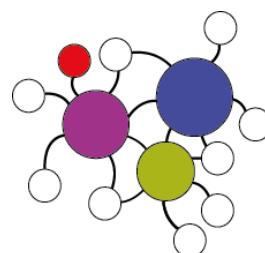
Wijksteunpunt Bergen: T 072 - 582 14 50
Binnenhof 9-11, 1861 JW Bergen

Wijksteunpunt Egmond: T 072 - 506 52 04
Hanswijk 1B, 1934 CP Egmond a/d Hoef

Wijksteunpunt Schoorl: T 072 - 509 52 67
De Sanderij 7, 1871 ER Schoorl

Aanleveren kopij
c.meliefste@welzijnbergen.nl

www.welzijnbergen.nl

*Algemeen Nut
Beogende Instelling*
ANBI

**Stichting
Welzijn
Bergen**